

Sygn. akt II Ca 545/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kobus

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Longina Góra

Protokolant: Bogusława Mierzwa

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy

z wniosku **K. C.**

przy udziale (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.**

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt I Ns 1100/12

p o s t a n a w i a:

I. oddalić apelację;

II. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania 120 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 545/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 marca 2014 r. Sąd Rejonowy

w Dzierżoniowie oddalił wniosek K. C. o ustanowienie służebności przesyłu w sprawie przy udziale (...) SA w K..

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że w dniu 31 sierpnia 1965 r.,

(...) w Ś., na mocy przepisów art.35 ustawy o wywłaszczaniu nieruchomości, zezwoliło Zakładom (...) we W. na budowę linii energetycznej napowietrznej wysokiego napięcia na terenie Ś.-G..

W tym samym dniu, (...) w Z.,

na mocy przepisów art.35 ustawy o wywłaszczaniu nieruchomości, zezwoliło Zakładom (...) we W. na budowę linii energetycznej napowietrznej na terenie Ś.-G..

Z kolei w dniu 21 września 1965 r., (...)

w D., na mocy przepisów art.35 ustawy o wywłaszczaniu nieruchomości, zezwoliło Zakładom (...) we W. na budowę linii energetycznej napowietrznej na trasie Ś.-G..

Roboty budowlane co do tej linii napowietrznej były prowadzone w okresie

od dnia 20 września 1965 r. do dnia 28 lutego 1966 r., a do eksploatacji została oddana w dniu 31 grudnia 1966 r.

Wskazana linia energetyczna przebiega między innymi

przez nieruchomość położoną w P., obejmującą działkę gruntu o numerze (...) dla której Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadzi księgę wieczystej o numerze KW (...).

Od dnia 13 grudnia 1980 r. właścicielem tej nieruchomości

jest wnioskodawca K. C..

Na mocy zarządzenia Nr(...)Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 20 lipca 1993 roku dokonano podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...) w W. i przekształcenia tego przedsiębiorstwa państwowego w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa. Na mocy tego zarządzenia przekazano przedmiotową linię energetyczną do uczestniczki postępowania (...) Spółki Akcyjnej w W..

W dniu 24 października 2007 r., wskazana Spółka Akcyjna zmieniła nazwę

na (...) w dniu 11 grudnia 2008 r. na (...), a w dniu 9 stycznia 2013 r. na (...).

Pismem z dnia 31 lipca 2012 r., pełnomocnik wnioskodawcy wystąpił

do uczestniczki postępowania o unormowanie stanu prawnego spornej nieruchomości poprzez podpisanie stosownej umowy regulującej korzystanie z tej nieruchomości przez uczestniczkę postępowania.

Poczyniwszy takie ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy oddalił wniosek uznając, że nastąpiło nabycie przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu przez poprzednika prawnego uczestnika Skarbu Państwa.

W uzasadnieniu wskazał, że w orzecznictwie obecnie ugruntowany

jest pogląd, iż służebność przesyłu bądź też służebność gruntowa odpowiadająca treści służebności przesyłu mogą być nabyte przez przedsiębiorcę przesyłowego w drodze zasiedzenia. Zgodnie bowiem z przepisami art.292 kc, służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia, przy czym w takim wypadku stosuje się odpowiednio przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie. Wedle natomiast przepisu art.352 § 1 kc, kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, jest posiadaczem służebności. Warunkiem zasiedzenia tego rodzaju służebności jest więc korzystanie przez przedsiębiorcę przesyłowego z trwałego i widocznego urządzenia. Nie ma zatem przeszkód do uznania przedsiębiorcy przesyłowego, który korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści tych służebności, a nie ma tytułu prawnego do władania przedmiotową nieruchomością, za posiadacza takich służebności. Co istotne judykatura dopuszczała taką możliwość jeszcze przed nowelizacją Kodeksu cywilnego, dokonaną Ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2008 r., Nr 116, poz.731), która z dniem 3 sierpnia 2008 r. wprowadziła do polskiego systemu prawnego służebność przesyłu.

Sygn. akt II Ca 545/14

W odniesieniu do konstrukcji służebności o treści odpowiadającej

służebności przesyłu Sąd wskazał, że zgodnie z konstytucyjną zasadą podziału władzy (art.10 Konstytucji), sądy i trybunały powołane są do stosowania prawa stanowionego przez władzę ustawodawczą, działając na podstawie Konstytucji oraz ustaw (art.178 ust.1 Konstytucji). Wykształcona przez praktykę konstrukcja służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu miała więc ze swej natury charakter interpretacyjny. Jej celem i rezultatem było ustalenie treści norm prawnych wyrażonych w przepisach o służebnościach gruntowych w odniesieniu do stanów faktycznych związanych z urządzeniami przesyłowymi. Biorąc pod uwagę konstytucyjne kompetencje władzy sądowniczej, opisana praktyka miała charakter rekonstrukcyjny, nie polegała zaś, na tworzeniu prawa. Z perspektywy systemu prawa wprowadzenie przepisów art.305¹-305⁴ kc oznaczało więc przede wszystkim uszczegółowienie obowiązujących unormowań i nie wiązało się z wprowadzeniem norm prawnych, odbiegających znacznie od norm obowiązujących wcześniej w ramach ogólnej regulacji służebności gruntowych (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz.139; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2013 r., II CSK 626/12, LEX nr 1341262). Nie ma przy tym mowy, aby przyjęta w tym zakresie interpretacja obowiązujących przed wprowadzeniem instytucji służebności przesyłu przepisów art.285 kc była niewłaściwa i miał charakter rozszerzający.

Koncepcja służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu

odpowiada także wymaganiom wynikającym z art.2 Konstytucji i nie narusza ona zasady niedziałania prawa wstecz, wyprowadzanej z tego przepisu w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego oraz wyrażonej w przepisie art.3 kc. Należy pamiętać, że celem tej zasady jest ochrona podmiotów prawa przed skutkami nieprzewidywalnych działań ustawodawcy. Równocześnie wskazana zasada powinna być odczytywana zarówno w kontekście treści i celu ocenianego przepisu, jak i szerszego kontekstu norm konstytucyjnych. Innymi słowy, stwierdzenie, że dany przepis ma charakter retroaktywny, zawsze wymaga wzięcia pod uwagę jednostkowych uwarunkowań, jakie wiążą się z nim w systemie prawa. Biorąc pod uwagę, że wejście w życie przepisów art.305¹-305⁴ kc nie spowodowało istotnych zmian w sferze prawnej właścicieli nieruchomości, na których zlokalizowane są urządzenia przesyłowe, sytuacja ta nie mogłaby być porównywana ze skutkami wprowadzenia nowego prawa rzeczowego. Z tej przyczyny traktowanie instytucji służebności przesyłu jako nowego prawa w rozumieniu zasady niedziałania prawa wstecz, jest za daleko idące, biorąc pod uwagę funkcjonowanie na podstawie poprzedniego stanu prawnego konstrukcji służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz.139).

Wykładnia przepisów art.285 kc w przedmiocie służebności o treści

odpowiadającej służebności przesyłu oraz dopuszczenie możliwości jej zasiedzenia nie powodowały, że ochrona prawa własności była iluzoryczna. Korzystanie bowiem z urządzenia przesyłowego znajdującego się na cudzej nieruchomości stanowi dla jej właściciela, jak się powszechnie i zgodnie w doktrynie oraz judykaturze twierdzi, wyraźne ostrzeżenie przed działaniem osób, które korzystając z takich urządzeń mogą doprowadzić do uzyskania odpowiednich praw, zwłaszcza służebności gruntowych. Długotrwałe tolerowanie przez właścicieli takich działań usprawiedliwia usankcjonowanie ukształtowanego i stabilnego stanu faktycznego przez obciążenie nieruchomości służebnością.

Oznacza to, że zarówno konstrukcja służebności o treści odpowiadającej

służebności przesyłu, jak i dopuszczalność jej zasiedzenia mają podstawy w ustawie, a przy tym nie zachodzi sprzeczność tej instytucji prawnej z Konstytucją.

Zdaniem Sądu Rejonowego w pierwszym rzędzie należało ustalić,

czy uczestniczka postępowania była posiadaczem służebności w dobrej wierze. W tym zakresie przyjmuje się w orzecznictwie, że objęcie przez przedsiębiorstwo państwowe cudzej nieruchomości w posiadanie na podstawie przepisów art.35 ust.1 ustawy o wywłaszczaniu w celu budowy urządzeń przesyłowych uzasadnia przyjęcie dobrej wiary tego przedsiębiorstwa jako posiadacza służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2008 r., I CSK 171/08, OSNC 2010, nr 1, poz.15). W tym przypadku poprzednik prawny uczestniczki postępowania czyli Skarb Państwa przystąpił do budowy spornej linii energetycznej na podstawie zezwoleń (...w Ś., (...) w Z. i (...) w D., wydanych w trybie przepisów art.35 ustawy o wywłaszczaniu, co uzasadnia przyjęcie, iż wszedł w posiadanie tej służebności w dobrej wierze.

Sygn. akt II Ca 545/14

W rozpoznawanej sprawie nie ma wątpliwości, że linia energetyczna

znajdująca się na działce wnioskodawców była wybudowana w latach sześćdziesiątych poprzedniego stulecia i przekazana do eksploatacji w dniu 31 grudnia 1966 r. Uznać zatem należało, że wskazana data stanowi datę początkową biegu terminu zasiedzenia służebności, albowiem od tego momentu poprzednicy prawni uczestniczki postępowania, w tym Skarb Państwa, ją eksploatowali i konserwowali, a tym samym posiadali. Doprowadziło to do nabycia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu przez Skarb Państwa w drodze zasiedzenia w dniu 31 grudnia 1976 r., a więc po upływie 10 lat posiadania tej służebności przez posiadacza w dobrej wierze. Skoro natomiast uczestniczka postępowania przejęła wskazaną służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu, to nie jest możliwe ustanowienie żądanej we wniosku służebności przesyłu, co skutkuje oddaleniem wniosku.

Powyższe postanowienie zaskarżył wnioskodawca zarzucając mu:

1) naruszenie prawa materialnego, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy;

- art.292 kc w zw. z art.175 kc i art.121 pkt 4 kc oraz w zw. z art.35 ustawy z 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (tj. Dz.U. nr 10 poz.64 z 1974 r. ze zm.) poprzez pominięcie zasad prawidłowej wykładni, co doprowadziło do przyjęcia, że w sprawie doszło do zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz poprzednika prawnego uczestnika podczas, gdy Sąd Najwyższy podjął 8 kwietnia 2014 r. uchwałę w powiększonym składzie siedmiu sędziów w sprawie III CZP 87/13, w której rozstrzygnął, że posiadanie na podstawie decyzji ograniczającej własność nieruchomości na potrzeby urządzeń przesyłowych nie mogło jednocześnie prowadzić do zasiedzenia służebności;

- art.348 zd.2 w zw. z art.6 kc poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że służebność przesyłu, która została zasiedziana przez poprzednika prawnego uczestnika została na niego skutecznie przeniesiona;

- art.6 kc w zw. z art.176 kc i art.292 kc poprzez ich błędne zastosowanie i uwzględnienie zarzutu zasiedzenia podniesionego przez uczestnika podczas, gdy zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego w sprawie II CSK 10/13 z 20 września 2013 r. do uznania zasiedzenia służebności przesyłu musi nastąpić formalne przeniesienie posiadania urządzeń przesyłowych;

- art.292 kc poprzez nieprawidłowe zastosowanie, co doprowadziło do uwzględnienia zarzutu zasiedzenia służebności w treści odpowiadającej służebności przesyłu w czasie, gdy służebność ta nie była wprowadzona do kodeksu cywilnego;

- art.285 § 1 i 2 kc i art.292 kc poprzez ich niewłaściwą interpretację i zastosowanie wykładni rozszerzającej odnośnie tych przepisów, które to zabiegi interpretacyjne doprowadziły do formułowania przepisów z całkowitym pominięciem ich językowej treści;

- art.3 kc przez jego niezastosowanie, co doprowadziło do uwzględnienia zarzutu zasiedzenia, podczas gdy bieg terminu do zasiedzenia służebności przesyłu może biec od 3 sierpnia 2008 r.;

- art.305¹ kc poprzez jego niezastosowanie i nierozpoznanie istoty sprawy podczas, gdy wniosek dotyczył ustanowienia służebności na rzecz uczestnika, który korzysta z jego nieruchomości bez podstawy prawnej;

- 5 kc poprzez uwzględnienie zarzutu zasiedzenia podczas, gdy jest on sprzeczny z zasadami współzycia społecznego i zmierza w istocie do obejścia przepisów prawa dotyczących służebności przesyłu;

- art.7 kc poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i przyjęcie, że domniemanie dobrej wiary uczestnika nie zostało obalone;

- art.172 § 1 kc poprzez jego błędne zastosowanie podczas, gdy przedsiębiorstwo energetyczne, które nie legitymuje się uprawnieniem do ingerowania w sferę cudzej własności nieruchomości dla bieżącego utrzymania urządzeń przesyłowych, korzysta z nieruchomości w złej wierze, a uczestnik nie przedstawił jakiegokolwiek dokumentu, którym mógłby wykazać uprawnienie do korzystania z nieruchomości wnioskodawcy;

2) naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy – art.233 kpc poprzez błędną ocenę materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że uczestnik wykazał, aby służebność zasiedziana przez jego poprzednika prawnego została na niego skutecznie przeniesiona; art.249 kpc poprzez jego niezastosowanie i nie zażądanie przez Sąd I instancji okazania przez uczestnika dokumentów

Sygn. akt II Ca 545/14

przedsiębiorstwa w oryginale pomimo, iż przedłożone przez niego dokumenty mogą budzić wątpliwości co do ich autentyczności.

Wskazując na powyższe zarzuty wnioskodawca domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania

Sądowi I instancji, ewentualnie zmiany tego orzeczenia poprzez uwzględnienie wniosku w całości i zasądzenie od uczestnika na jego rzecz kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego mających uzasadnienie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i zważył, co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu.

Nietrafne są zarzuty wnioskodawcy dotyczące zarówno naruszenia prawa materialnego jak i procesowego sprowadzające się do kwestionowania stanowiska Sądu Rejonowego, iż poprzednik prawny uczestnika postępowania nabył w drodze zasiedzenia służebność odpowiadającą treści służebności przesyłu, po czym nastąpiło przeniesienie posiadania tej służebności na uczestnika, w związku z czym brak jest przesłanek dla ustanowienia służebności przesyłu zgodnie z wnioskiem na podstawie art.305¹ kc.

Jedynie słusznie podnosi skarżący, iż uczestnik nie wykazał w toku postępowania by poprzednik prawny uczestnika był posiadaczem służebności w dobrej wierze, a tym samym by do zasiedzenia służebności doszło już 31 grudnia 1976 r., niemniej ta okoliczność nie ma wpływu na prawidłowość zaskarżonego orzeczenia.

Jakkolwiek Sąd Okręgowy rozpoznający apelację w tej sprawie podziela stanowisko zawarte w uchwale Sądu Najwyższego podjętej w składzie siedmiu sędziów z 8 kwietnia 2014 r. III CZP 87/13, Lex nr 1444416, z którego wynika, że jeśli przedsiębiorca przesyłowy wykonuje uprawnienia w zakresie wynikającym z decyzji wydanej na podstawie art.35 ust.1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (tj. Dz.U. nr 10 poz.64 z 1974 r. ze zm.) stanowiącej tytuł prawny do ich wykonywania to korzystanie na tej podstawie z cudzej nieruchomości nie prowadzi do nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu, jednakże

w świetle zebranych w sprawie dowodów uczestnik nie wykazał, by jego poprzednik prawny wszedł w posiadanie nieruchomości wnioskodawcy na podstawie decyzji wydanej w trybie art.35 ustawy wywłaszczeniowej.

W zezwoleniu z 21 września 1965 r. (...) w D. zezwoliło Zakładom (...) we W. na budowę linii energetycznej napowietrznej (...) na trasie Ś.-G. przebiegającej przez teren powiatu (gromadę M., miasto P., miasto D., gromadę D. i miasto P.) i przez nieruchomości wymienione w oddzielnym wykazie (k.65-66 akt). Uczestnik nie przedłożył tego wykazu, natomiast nieruchomość wnioskodawcy nad którą przechodzi linia energetyczna znajduje się w P., tym samym uczestnik nie wykazał, że dysponował tytułem prawnym do objęcia tej nieruchomości w posiadanie w celu wybudowania linii energetycznej.

A tylko na mocy art.35 ustawy wywłaszczeniowej właściciel nieruchomości musiał bezterminowo godzić się na zainstalowanie urządzeń przesyłowych na swojej nieruchomości i ich utrzymywanie.

W takiej sytuacji Sąd Rejonowy niewadliwie przyjął, że poprzednik prawny uczestnika Skarb Państwa nabył w drodze zasiedzenia służebność odpowiadającą treści służebności przesyłu, gdyż korzystał z nieruchomości wnioskodawcy w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu nieprzerwanie przez okres dwudziestu lat od 31 grudnia 1966 r., kiedy to napowietrzna linia energetyczna (...) została oddana do użytku, do 31 grudnia 1986 r.

Wbrew pogładowi Sądu Rejonowego, uczestnik nie wykazał, że był posiadaczem służebności w dobrej wierze, a więc, że w chwili objęcia nieruchomości wnioskodawcy w posiadanie w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu miał tytuł uprawniający do wejścia na grunt wnioskodawcy i do korzystania z niego.

Tym samym Sąd Rejonowy nie dopuścił się obrazy przepisów art.292 kc, art.175 kc, art.121 pkt 4 kc i art.35 ustawy wywłaszczeniowej.

Nie naruszył również art.348 zd.2 kc i art.176 kc uznając, że służebność o treści służebności przesyłu nabyta przez zasiedzenie przez przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa

Sygn. akt II Ca 545/14

(art.128 kc obowiązujący do chwili wejścia w życie ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. nowelizującej kodeks cywilny, Dz.U. nr 3, poz.11) została skutecznie przeniesiona na uczestnika postępowania, a co za tym idzie, że uczestnik posiada tytuł prawny

do korzystania z nieruchomości wnioskodawcy w zakresie bieżącej eksploatacji urządzeń przesyłowych.

Uczestnik przedłożył dokumenty, z których wynika formalne przeniesienie posiadania urządzeń przesyłowych na jego rzecz przez Zakład (...).

Są to: załącznik nr 1 do uchwały Walnego Zgromadzenia Spółki Akcyjnej (...) powziętej 31 maja 1994 r. zawierający wykaz zarządzeń Ministra Przemysłu i Handlu wydanych na podstawie ustawy z 5 lutego 1993 r. o przekształceniu własnościowym niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa (Dz.U. nr 16 poz.69) w tym pod poz.19 zarządzenie nr (...) w sprawie podziału przedsiębiorstwa państwowego Zakładu (...) w W. i przekształcenia go w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa oraz załącznik nr 2 do tejże uchwały Walnego Zgromadzenia SA (...) zawierający wykaz protokołów przekazania/przejęcia majątku z przedsiębiorstw energetycznych, przekształconych na podstawie zarządzeń Ministra Przemysłu i Handlu do Spółki Akcyjnej (...), w którym pod poz.18 wymieniony jest protokół przekazania/przejęcia linii i stacji najwyższych napięć między Zakładem (...) i (...) SA w W.. Nadto uczestnik przedłożył też załącznik do zarządzenia nr (...)zawierający wykaz składników majątkowych przekazywanych do (...) SA z Zakładu (...), wśród których jest wymieniona linia (...) Ś.-G..

Chybiony jest również zarzut obrazy art.285 §1 i 2 kc w zw. z art.292 kc poprzez ich niewłaściwą wykładnię rozszerzającą, prowadzącą do pominięcia ich językowej treści i niejako sztucznego wykreowania nowego prawa w

drodze skomplikowanych zabiegów interpretacyjnych, co jest sprzeczne z regułą wyrażoną w art.3 k.c. i narusza art.2 Konstytucji RP.

Sąd Okręgowy w pełni podziela rozważania prawne i wywody Sądu I instancji co do stosowania przed wejściem w życie przepisów art.305¹-305⁴ k.c. konstrukcji służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu i możliwości nabycia takiej służebności przez przedsiębiorstwo przesyłowe w drodze zasiedzenia, które zostały szeroko umotywowane z powołaniem się na ukształtowaną przez Sąd Najwyższy linię orzecznictwa i nie widzi potrzeby powtarzania tej argumentacji przyjmując ją za własną.

Nieuprawniony jest zarzut nierozpoznania istoty sprawy poprzez niezastosowanie przepisu art.305¹ k.c. i nieustanowienie na rzecz uczestnika postępowania służebności przesyłu. Skoro już jego poprzednik prawny zasiedział służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu to nie można ustanowić służebności przesyłu zgodnie z wnioskiem skarżącego, bo ona już istnieje i jest wykonywana przez uczestnika.

Nie można zgodzić się z autorem apelacji, iż Sąd Rejonowy naruszył przepis art.5 k.c. uwzględniając zarzut zasiedzenia, gdyż podniesienie tego zarzutu pozostaje w sprzeczności z zasadami współzycia społecznego i zmierza do obejścia prawa, przepisów dotyczących służebności przesyłu.

Zastosowana w sprawie przez uczestnika postępowania obrona – zgłoszenie zarzutu zasiedzenia służebności nie narusza zasad współzycia społecznego i jest dozwolona prawem.

Zatem jeśli zarzuty i wnioski apelacji nie zdołały podważyć słuszności zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy oddalił apelację stosownie do art.385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzekł zgodnie z art.520 § 2 k.p.c. w zw. z art.391 § 1 k.p.c, ponieważ interesy uczestników w tym postępowaniu były sprzeczne.